

چهار ماه است که کابینه دولت انقلابی ناقص است!
چرا دولت نمی تواند
وزیر کار و رفاه اجتماعی را معرفی کند؟

صفحه ۲

مردم سالاری

حاکمیت حق مردم است

چهارشنبه ۲۰ مهر ۱۴۰۱ - ۱۵ ربیع الاول ۱۴۴۴ - ۱۱۲ آبان ۲۰۲۲ - سال بیست و یکم - شماره ۵۸۲۷ - صفحه ۷۰۰۰ تومان

آژانس بین المللی انرژی اتمی مدعی شد

توسعه غنی سازی ایران در نطنز

صفحه ۳

بالاخره سخنان تحریک کننده مردم، صدای اصولگرایان را هم درآورد

چرا سخنان دبیر ستاد امر به معروف خسارت بار بود؟

صفحه ۲

وزیر خارجه فرانسه خبر داد

بازداشت ۵ فرانسوی در ایران

صفحه ۳

سخنگوی امنیت ملی کاخ سفید

خبر از بازنگری روابط عربستان و آمریکا داد

زمزمه تنبیه ریاض در واشنگتن

گروه بین المللی: جان کری سخنگوی امنیت ملی کاخ سفید روز سه شنبه اعلام کرد، جو بایدن رئیس جمهوری آمریکا در حال ارزیابی مجدد مناسبات واشنگتن با ریاض در پی تصمیم اوپک پلاس مبنی بر کاهش تولید نفت است. به گزارش ایرنا از خبرگزاری رویترز، کری گفت که بایدن مایل به همکاری با کنگره در مورد آینده روابط با عربستان است. کری در مصاحبه‌ای که سسی آن ان با وی انجام داد افزود: تصور می‌کنم رئیس جمهوری خیلی روشن و واضح اعلام کرده که این مناسبات نیاز به ارزیابی مجدد دارد و ما مایل به بازنگری آن هستیم.

صفحه ۱۱

قطر تولید گاز خود را ۴۰ درصد افزایش خواهد داد

روسیه بازار نفت چین را

از چنگ ایران در خواهد آورد؟

صفحه ۱۰

آیا تدابیر عملیاتی برای صرفه جویی در مصرف گاز جواب می‌دهد؟

زمستان سخت گازی؛ از اروپا تا ایران

صفحه ۱۰

سر مقاله

عبدالرحمن حسینی

ضرورت توجه به حکمرانی در مورد وقایع اخیر

مطمئناً کسانی که در یک جامعه به عنوان «مردم» زندگی می‌کنند، بخش اصلی از یک کشور به حساب می‌آیند که در کنار «سرزمین»، «حاکمیت» و «حکومت» قرار دارند. هر چقدر مردم یک سرزمین در امورات کشور دخیل باشند نشانگر ظرفیت بالای آن است. «ظرفیت»، امری جدی و مهم برای اداره مناسب کشور است و نشان می‌دهد تا چه مقدار وسعت نظر، توانایی وجود دارد. حرف این نوشتار حتماً جدید نیست و تا کیدی بر تحلیل‌ها و تبیین‌های قبلی دیگران است. مشکلاتی که می‌تواند به حوزه حکمرانی ارتباط پیدا کند و به وقایع اخیر ربط دارد:

- ۱- اولین موضوعی که در دو دهه اخیر بارها اتفاق افتاده و تقریباً راهی برای آن ارائه نشده طراحی «نظام اعتراضی» است که باعث شود صف آن از شورش جدا شود. این البته در قانون اساسی اصل ۲۷ آمده است اما نحوه عملیاتی کردن آن ذکر نشده است. (فقر نظام درست حزبی و خلأ سازمان‌های میانی بین مردم و دولت، واقعیتی است که امروز تأثیرات منفی‌اش بر جامعه در عرصه‌های انتخابات، اعتراضات و کارایی و کارآمدی مشخص است). هر چند چندین سال است که در برخی از اعتراضات، فراتر از رد یا تایید آن به نظر می‌آید که از دو حزب اصول گرا و اصلاح طلب عبور شده که این به معنای ناکارآمدی این احزاب تلقی می‌شود.
- ۲- استخراج تصمیماتی برای جامعه که میزان عقلانیت، مصالح و خیر عمومی در آنها کم است. مثل ایجاد گشت ارشاد، طرح صیانت، هدمندی یارانه‌ها، طرح گران کردن برخی اقلام مصرفی مردم، نظام قیمت گذاری بنزین، ناتوانی در حل پرونده هسته‌ای و وضع تحریم‌های ناجوانمردانه، وضع قوانینی که در همان ابتدا توسط اکثریت نادیده گرفته می‌شود و غیره.
- ۳- ناتوانی در مدیریت و حل مشکلات و بحران‌ها، هر مشکلی بجای اینکه درست، مدیریت شود و در ادامه حل شود بیشتر افزایش می‌یابد و

از زمان مواجهه جامعه ایران با تجدد، مطالبات زیادی از جانب مردم وجود داشته. در دوره مشروطه این مطالبه با مبارزه علیه استبداد سیاسی و دینی شروع شد و در نتیجه بعد از کش و قوس‌هایی باعث تغییر ساختار ظاهری نظام سیاسی شد. در انقلاب ۵۷ جامعه ایرانی برای تحقق مطالباتش با استعمار و استبداد (هر دو) مبارزه کرد. اما این جامعه هنوز از نظر سیاسی به استقلاله که «آزادی» و «عدالت» مورد نظرش هست، نرسیده است. به عبارت دیگر کیفیت حوزه سیاست برایش مسئله است که می‌تواند در سطح نظریه پردازی به «حکمرانی» ارتباط پیدا کند. هر چند بحث در حوزه فلسفه سیاسی هم قابل طرح هست.

برخی معتقدند که دعوی موجود بین سنت در انحصار حوزه سیاست است که تمام ابزارهای قدرت را در اختیار دارد؛ یا مدرنیته‌ای که در بستر جامعه رشد کرده و الان دارد ابراز وجود می‌کند (مهدی تدینی). برخی از این واقعه به عنوان انقلاب ملی یاد می‌کنند (سید جواد طباطبایی). برخی از آن تحت عنوان مطالبه فرهنگی مدرنیته یاد می‌کنند که با عقلانیت، معنویت و عدالت ایرانی همخوانی ندارد (نجفی) و غیره. در این نوشتار در سطح «تحلیل و نظریه پردازی» و نه سطح «فلسفه سیاسی» به موضوع حوادث اخیر پرداخته می‌شود. به عبارتی، روایتی از واقعه اخیر داده می‌شود. شاید این روایت بتواند در فهم بخشی از آن کمک کند.

هر چند شخصاً اعتقاد دارم پرداختن به باز کردن گره‌های کار موقعتاً از سطح تحلیل و تبیین خارج شده و اهالی علم، نقشی در «راهگشایی» و «تصمیم سازی» ندارند و کار دست دیگران (کف خیابان و پلیس) افتاده اما به جهت افق حس کنجگاری خود به تحلیل آن می‌پردازم.

یادداشت

درباره محدودسازی فضای مجازی و پلتفرم‌ها

این کوچه بن بست است؛ گاز ندهید!

جعفر محمدی

این که در شرایط بحرانی به طور موقت، پلیس خیابانی را مسدود کند یا ارتباطات اینترنتی محدود شوند، «قابل درک» است ولی مسدود و محدودسازی برای مدت طولانی یا برای همیشه، زدن تیر خلاص به همه کسب و کارهای موجود در آن خیابان یا پلتفرم است. قطعاً در شرایط بسیار بحرانی اقتصادی که دولت قادر به تامین معیشت مناسب برای همه افراد جامعه نیست و نمی‌تواند در ازای شغل‌های از بین رفته در فضای مجازی، ایجاد اشتغال کند، ادامه محدودیت‌ها نه تنها به آرام سازی محیط نمی‌انجامد که بحران را عمیق‌تر می‌کند. کسانی که تا کنون سرگرم کار خود در فضای مجازی و پلتفرم‌هایش بوده‌اند، وقتی ببینند کسب و کاری که برایش زحمت‌ها کشیده و روی ریتال به ریتال درآمدش حساب کرده‌اند، به تصمیمی و در طرفه العینی نباید می‌شود، حتماً ناراضی می‌شوند و احتمالاً به زمره معترضین خشمگین می‌پیوندند.

این کسان، البته پرشمارند: «میلیون‌ها نفر» چنین ریسکی برای هیچ حکومتی عاقلانه و دوراندیشانه نیست.

این که گفته می‌شود پلتفرم‌های داخلی را جایگزین کنیم، بار اول که چند سال قبل مطرح شد، یک موضوع قابل توجه بود، بعدها شد کاسیو عده‌ای که هزاران میلیارد تومان برای توسعه پلتفرم‌های داخلی پول گرفتند و چند پروژه شکست خورده تحویل دادند. بعد از آن، تبدیل

شرکت پست جمهوری اسلامی ایران اعلام کرده است که بعد از ناآرامی‌های اخیر، مرسولات پستی این شرکت، به یک سوم کاهش پیدا کرده است.

سال‌هاست که بخش عمده خدمات شرکت پست، حمل کالاهایی است که در فرایند تجارت الکترونیک، خرید و فروش می‌شوند.

این که شرکت پست رسماً از کاهش عجیب مرسولات خود خبر داده، معنایش این است که با مسدودسازی‌های اخیر فضای مجازی، بخش اعظم اقتصاد مردم که در این بستر مستقر است، عملاً متوقف شده و مشخص نیست چند هزار میلیارد تومان به مردم خسارت وارد شده است. مسئولانی که هنوز در فضای اقتصاد سنتی و قدیمی سیر می‌کنند، در جریان باشند که تجارت الکترونیک در فضای مجازی، یک تفریح یا آب باریکه برای معیشت مردم نیست بلکه دقیقاً در همین لحظه، زندگی اقتصادی میلیون‌ها ایرانی، به طور واقعی وابسته به فضای مجازی و پلتفرم‌هایی مانند اینستاگرام است (برآوردها می‌گویند زندگی ۱۰ میلیون ایرانی به کسب و کار در اینستاگرام وابسته است).

بستن فضای مجازی و پلتفرم‌هایی که معیشت مردم در آنها جریان دارد، مانند این است که به دلیل وجود ناآرامی‌های خیابانی، همه معابر، مراکز خرید و مغازه‌ها را ببندند یا آنقدر حرکت در خیابان‌ها را کند کنند که عملاً کسی نتواند به مغازه‌اش برود یا مشتری به خرید!

از نیروهای علمی، اجرایی، سیاسی و سازوکارهای موجود و قانونی به نحو مناسب استفاده نمی‌شود.

- ۴- نهمین نسل‌های جدید و عدم استفاده از آنها در فهم و مدیریت جامعه به عنوان یک نقص جدی.
- ۵- ایجاد فضای دوقطبی در جامعه و قرار دادن آنها مقابل یکدیگر و در نتیجه تحلیل بردن انرژی‌ها و توان‌های آنها.
- ۶- به حاشیه بردن علوم انسانی و بی اعتمادی به علم و دانشگاه و تعرض به حریم آن.
- ۷- ناتوانی در ایجاد نظام نخبه‌سازی و گردش در آن.
- ۸- فقر سیاستمداران پر توان در حل بحران‌هایی که مردم را در گیر خود می‌کند.
- ۹- بی سیاستی (اندیشه و نظریه) در فضایی که به شدت نیاز به سیاست است.
- ۱۰- افزایش خشونت در سرکوب اعتراضات.
- ۱۱- ناتوانی در گفت‌وگو و ارتباط با جامعه معترض و منتقد.
- ۱۲- وجود فضای یک طرفه در سطح رسانه ملی.
- ۱۳- قطع اینترنت و فضاهای ارتباطی.
- ۱۴- ضعف جدی نهادهای مردمی چون مجلس و غیره.
- ۱۵- سواستفاده از حرکت‌هایی که نمایانگر کل حرکت اعتراضی نیست علیه آن.

چندین دهه است که مردم گرفتار فشارهای متفاوت خارجی و ناکارآمدی‌های داخلی هستند. هر زمان مطالبه‌ای دارند سازوکار ارتباطی با تصمیم گیران را ندارند. مخالفان جمهوری اسلامی و دول خارجی نیز کمکی به تحقق خواست‌های آنها نمی‌کنند.

فوران مشکلات مطمئناً بخش عمده‌اش به حوزه حکمرانی بر می‌گردد. در حوزه حکمرانی خوب، مدیریت مناسب، کارآمدی بالا و تحقق ظرفیت، هدف است که نیست.

نگاه

تجزیه به ایران امکان پذیر نیست

محمد عثمانی

سازمان‌ها، شاه همه شاهان مناطق مختلف در این فلات بوده است. شاهنشاه قدرت خود را از برآیند آن بشنود اقوام گوناگون زبانی و فرهنگی که در این عرصه جغرافیایی زندگی می‌کنند را تحت حاکمیت یگانه وارد ساخت. گفتمان دینی حاکم بر ذهنیت انسان عصر سنت و باز تعریف موقعیت فرد حاکم در راستای تجلی مدیریت الهی، همراه با احساس نیاز به قدرت برای دفاع و تامین امنیت، امکان اتحاد در ذیل یک حکومت را بوجود آورد. برسازی مفهوم شاهنشاه مطابق با شرایط این سرزمین بوده که در مناطق مختلف این اقوام ساکن از ساختار حکومتی محدود مخصوص به خود داشتند؛ اکنون برسازی حکومت یکپارچه تنها از طریق حفظ این ساختارهای محلی ممکن می‌نماید. لذا دال مرکزی حکومت یکپارچه ای عیلامی در صد ایجاد آن بودند، بر مفهوم شاهنشاه استوار می‌شد.

قوام ایران به عنوان سرزمینی منسجم با جمعیتی یکپارچه از شکل گیری جامعه ای سربر می‌آورد که علی رغم تنوع‌های قومی و فرهنگی، هویتی یکپارچه به مثابه یک ملت را بوجود آوردند.

فلات پهناوری که امروز با نام ایران می‌شناسیم به دلیل امکانات جغرافیایی و آب هوایی که در طول تاریخ داشته، مامن و مقصد بسیاری از اقوام گوناگون بوده که برای بقا و امنیت خود و نیز تامین نیازمندی‌های زیستی به این سرزمین مهاجرت کردند. سکونت در مناطق مختلف، حکومت‌های اولیه و محلی بسیاری بوجود آمد که ریشه در بنیان‌های خانوادگی داشته است. برای اولین بار عیلامی‌ها که قومی بزرگ در جنوب غربی این فلات زندگی می‌کردند، تحت تأثیر مراودات فکری که با بین النهرین (میان رودان) داشتند، ایده حکومتی یکپارچه بر اقوام مختلف را به این

مجموعه رسانه‌های مردم سالاری را
در فضای مجازی دنبال کنید

تازه ترین و موثق ترین خبرها و تحلیل‌ها و گزارشها

پایگاه خبری مردم سالاری آنلاین

www.mardomsalari.ir

روزنامه مردم سالاری

www.mardomsalari.ir/newspaper

کانال تلگرام مردم سالاری آنلاین

@mardomsalari1

